No. 132. 1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Dingsdag den 4 Junij.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *Breda*, ontvangen hebbende een besluit van Z. E. den Heere Gouverneur der Provincie Noord-Braband, van den 17den Mei 1833, C nº. 28, (Provinciaal-Blad nº. 84), houdende kennisgeving der verleende surcheance van betaling van grondlasten in afwachting der te geven remissien, voor geïnundeerde landerijen, voor de militaire defensie werken, van den volgenden inhoud:

De Gouverneur der Provincie Noord-Braband, gelezen hebbende eene resolutie van Z. E. den Minister van Financien, van den 6den dezer Nº. 42, waarbij aan het Polderbestuur van *Heerjansland* gezegd *Nieuw-Gastel*, ten gevolge van Zr. Ms. beschikking op hun daartoe gediend hebbende rekest, wordt te kennen gegeven: » dat de Land eigenaren in dien Polder, volgens » de bestaande verordeningen aanspraak kunnen maken, op kwijtschelding » of afslag van Grondlasten, ter zake van de door hen geleden, wordende, » verliezen, dat deze hun zoo voor het verledene als het toekomende, zoo » lang de inundatie hunner Landerijen duurt, ook zal worden toegestaan, » mits zij ter bekoming daarvan voor elk jaar op de gewone wijze zich » wenden tot den Gouverneur dier Provincie, en dat eindelijk aan hen, » in afwachting der te geven remissien uitstel van betaling der Grondlas- » ten, wegens hunne overstroomde Landen, zal worden verleend »

En voorts magtiging op den Gouverneur, om niet alleen die Surcheance te verleenen aan opgenoemde Land-eigenaren, maar dezelve ook uit te strekken, tot alle die Ingezetenen in dit Gewest, in hetzelfde geval verkeerende.

Gehoord de consideratie van den fungerenden Provincialen Inspecteur der Belastingen.

Brengt den inhoud van opgemelde resolutie, ter kennisse van de daarbij geconcerneerde Gemeente-besturen in dit Gewest, ten einde hunne Ingezetenen daarvan te onderrigten, onder verdere informatie, dat zij ter bekoming van remissie, zich, voor elk jaar afzonderlijk, in hetwelk hunne landerijen, doch ALLEEN *ter zake der Militaire Verdedigings-werken*, zijn geïnundeerd geweest, op de gewone wijze aan den Gouverneur zullen kunnen adresseren.

Authoriseert voorts de respective Arrondissements-Inspecteurs, om de Ontvangers die het aangaat te magtigen, voorhands aan *zoodanige* belastingschuldigen voor de voldoening der Grondlasten, het toegestane uitstel te verleenen.

En zal deze in het Provinciaalblad worden geïnsereerd, tot naleving der daarbij geconcerneerde Gemeente-besturen en Ambtenaren der Directe belastingen; zullende voorts op de gewone wijze, de exemplaren dezes worden geabonneerd.

's *Hertogenbosch*, den 17den Mei.

De Gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

Geven daarvan bij deze kennis aan de Ingezetenen-eigenaars zijnde van gronden in gemelde termen vallende, ten einde zich vervolgens daarnaar, tot verkrijging van remissie van Grondlasten te kunnen gedragen.

BREDA, *den 30sten Mei 1833.*

DE ROY Vt.
Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris der Stad
H. W. SCHAUIKES.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Zondag en Maandag 2 en 3 Junij,

behelzende de jongste *Belgische* en *Fransche* Nieuwstijdingen en *Beursprijzen*.

BELGIE.

BRUSSEL, den 1sten Junij.

De ratificatien der overeenkomst van 21 Mei zijn te Londen op woensdag den 29sten uitgewisseld geworden tusschen prins *Talleyrand*, lord *Palmerston* en den heer *Dedel*; onmiddellijk daarna is het bevel tot opheffing van het embargo geteekend en naar alle havens afgezonden. De courrier *Vittocx* door den heer *van de Weyer* afgezonden, heeft deze tijding aan het gouvernement overgebragt.

(*Emancipation.*)

— Men leest in het Rijsselsch dagblad *le Nord*: De te Antwerpen gemaakte hollandsche krijgsgevangenen hebben bevel gekregen, van zich gereed te houden om naar Holland te worden ingescheept.

— Te Luik zijn bepaaldelijk tot afgevaardigden gekozen, de heeren *Raikem*, *Fleussu*, *Ernst* en *Lamine Bex*; de kandidaten der liberalen *Tielemans* en *de Robaulx* hebben het vereischt getal stemmen niet op zich kunnen vereenigen.

Te Brugge zijn gekozen, de heeren *Coppieters*, *Devaux* en *Herwijn*; de laatste in de plaats van het gewezen lid *Jullien*.

Te Tongeren, de heeren *Renesse*, de district-commissaris *Simons*, de vice-president van het tribunaal *Schaetzen* en de procureur des konings te [illegible], de drie laatsten ter vervanging van de heeren [illegible] *Tellove* en *Raymakers*.

Te Namen, de heeren [illegible] en *Desmanet de Biesme*.

Thans zijn alle de verkiezingen bekend, op die van Mons na, waar men intusschen vermoedt dat de heer *Berger* zou ingekozen worden. De *Courrier* troost zich met de nederlaag, die zijne kandidaten *Delhougne* en *Jullien* geleden hebben, daarmede, dat de kandidaten der geestelijkheid *van der Belen*, *Fortamps* en *Dechamps* almede te Brussel het onderspit hebben moeten delven en nog beneden het cijfer van hetgeen de hiervoren genoemde heeren bekomen hadden, gebleven waren, als hebbende deze tusschen de 550 en 600 stemmen voor zich gehad, en de drie laatstgemelden de 400 nog niet kunnen bereiken.

Voorts wijt de *Courrier* de weder inkiezing van de heeren *Lebeau* en *Goblet* aan het overwigt van twee bureaux, waar de landlieden uit de kantons Assche en Wolverthem in menigte opgekomen waren en allen in den hun aangewezen geest gestemd hadden; doch in strijd daarmede beweert *l'Indépendant*, dat deze beide ministers hunne verkiezing aan de ingezetenen van Brussel bepaaldelijk hadden te danken, en dat zoo de landelijke kiezers zich bij deze hadden aangesloten derzelver verkiezing reeds bij de eerste stemming zou zijn beslist geweest. De *Courrier* neemt de vrijheid zulks een onbeschaamde leugen te noemen en schrijft zijnen tegenstander de bedoeling toe, om buitenslands, - werwaarts sedert eenige dagen een aanzienlijk getal exemplaren van *l'Indépendant* gezonden werden, - van de stemming der gemoederen in Belgie omtrent het ministerie een anderen dunk te geven, dan dezelve uit der zoogenaamde onafhankelijke bladen moest worden opgemaakt. Eindelijk beschuldigt de *Courrier* de het bewind toegedane bladen, dat deze, bij de verkiezingen van Mons, den heer *Gendebien* maar juist het vereischt getal stemmen (281) hadden toegekend, terwijl hij er met de hand 360 zou gehad hebben.

De verkozen leden alhier *Rouppe*, *Gendebien*, *de Brouckere*, *Meeus* en *Teichman* zijn eergisteren avond serenades gegeven geworden. De heeren *Lebeau* en *Goblet* zijn er niet op onthaald, aangezien, zegt de *Courrier*, de kiezers van Assche en Wolverthem huiswaarts waren gekeerd.

De courant van Aarlon vermeldt dat aldaar tot lid van den senaat is gekozen, het gewezen lid der staten-generaal, de heer *d'Anethan*, ter vervanging van den heer *Chauchet-Bourgoiis*, die zijne demissie heeft genomen.

— Het gerucht had te Gent geloopen dat de generaal *Magnan* zijne demissie zou nemen; de *Messager* verklaart heden geautoriseerd te zijn zulks tegen te spreken.

— De instructie der zaak betrekkelijk het voorgevallene te Antwerpen wordt, naar het *Journal d'Anvers* meldt, met ijver voortgezet. Een groot aantal getuigen zijn voor den regter van instructie gedagvaard geworden en een aantal dezelven reeds gehoord. - Naar het *Handelsblad* verzekert, hebben de bestuurders van de societeit *de la Loyauté*, uit naam der leden, eene aanklagt ingediend wegens laster in het rapport van den kommandant der gendarmerie omtrent het gebeurde vervat. Daarentegen heeft van de andere zijde de majoor *de l'Eau* zich geregtelijk beklaagd, over het hem ten laste gelegde in het rapport van den commissaris van policie *de Duve*, zoodat men zich thans van wederzijden van onwaarheid in het aangevoerde beschuldigt. Men voedt de hoop dat het regterlijk onderzoek de geheele waarheid zal aan den dag brengen, en de stedelijke regering van Antwerpen schijnt thans met ernst zich daaraan te laten gelegen liggen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30sten Mei.

In den loop der discussien over het budget van binnenlandsche zaken en eeredienst, is gisteren door een der leden der oppositie, den heer *Eschassériaux*, een additioneel artikel voorgesteld, waarbij bepaald werd, dat men voortaan van gouvernementswege geen toelage zoude geven aan zoodanige bisdommen, die niet bij het konkordaat van 1801 werden erkend, immers zoolang de onderhandelingen met het pausselijk bestuur over dit onderwerp niet ten einde waren gebragt. Dit amendement door den heer *Dupin* ondersteund, is door de ministers hevig bestreden, doch na eene vrij langdurige discussie door de meerderheid goedgekeurd. Voorts heeft men niet alleen in deze zitting de beraadslaging over het genoemd budget van binnenlandsche zaken ten einde gebragt, maar nog daarenboven dat van het ministerie van openbaar onderwijs, nagenoeg zonder eenige verandering aangenomen.

— Volgens den *Constitutionel* heeft de commissie der kamer van afgevaardigden, bij het onderzoek van het budget van ontvangsten alle verhooging van eenige belasting afgekeurd, maar daarentegen voorgesteld om het te kort van twintig millioenen, dat op de begrooting zoude bestaan, door eene vermindering der geamortiseerde renten te dekken.

— De korvet *l'Agathe*, bestemd om de hertogin *van Berry* van Blaye naar Palermo over te brengen, is op den 26sten dezer van

het eiland Aix naar de rivier van Bordeaux vertrokken. Intusschen verzekert men dat de hertogin, ofschoon nagenoeg geheel hersteld zijnde, eenige dagen uitstel heeft gevraagd, om hare bijzondere zaken voor haar vertrek in orde te brengen. De zending van den heer *de Chateaubriand* naar Praag schijnt niet anders ten doel te hebben, dan om de hertogin met hare betrekkingen te verzoenen.

— Men verzekert heden op nieuw, dat de graaf *d'Appony* eerstdaags naar Weenen zal terug keeren, en dat de baron *d'Hugel* gedurende zijne afwezendheid als zaakgelastigde de belangen van het Oostenrijksch kabinet zal vertegenwoordigen.

— Het rapport der commissie over het budget van oorlog, gisteren in de kamer ter tafel gebragt, wordt heden door de dagbladen medegedeeld. Het ministerie heeft voor dit departement aangevraagd eene som van 207 millioenen franken, voor de inwendige diensten en ruim 19 millioenen voor de bezetting van Algiers. De bezuiniging door de commissie voorgesteld, bepaalt zich tot een geheel van 7 millioenen franken.

— De fondsen waren heden (30 *Mei*) genoteerd: de 5 pCt. kont. 103,30; op tijd 103,45; de 3 pCt. kont. 79,45; op tijd 79,50; Nap. renten kont. 93,30; op tijd 93,40; Sp. perpet. kont. 78⅝; 3 pCt. 46⅜; Cortes 16.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 3den Junij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Zaturdag plaatste de voorzitter zich omtrent twaalf ure op den voorzittersstoel, en zeid, dat, alhoewel er geen genoegzaam aantal leden tegenwoordig was, om een besluit te kunnen nemen (men telde slechts 49 leden in de zaal), hij echter vertrouwde, dat men gaarne de staatkundige mededeeling zou willen hooren, welke Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken, namens Z. M. den Koning, den Staten-Generaal kwam aanbieden.

De minister daarop het woord opvattende, zegt:

EDEL MOGENDE HEEREN!

Drie maanden geleden werd door mij aan de Staten-Generaal 's Konings voornemen medegedeeld, om een gezantschap naar Engeland af te vaardigen, ten einde door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankrijk en Groot-Brittannie op den vorigen voet te herstellen, en aldus op nieuw den weg te openen, langs welken Nederland gezamenlijk met de vijf Mogendheden, tot onderhandelingen over de eindelijke voorwaarden van scheiding tusschen Holland en Belgie zou kunnen geraken. Thans is mij de aangename pligt te beurt gevallen, U Edel Mogenden aan te kondigen, dat het doel dier zending is vervuld geworden. De gang, welken zij heeft genomen, is vervat in de volgende door mij overgelegde stukken:

Eene nota van den Nederlandschen gevolmagtigde, van den 23sten Maart, geleidende een ontwerp van voorloopige overeenkomst;

Eene nota van den prins *Talleyrand* en lord *Palmerston*, gedagteekend den 2den April;

Eene nota van den Nederlandschen gevolmagtigde, van den 16den April,

Het antwoord van de Fransche en Engelsche gevolmagtigden, vervat in eene nota van den 22sten April,

Eene nota van den Nederlandschen gevolmagtigde, van den 16den Mei.

En het daarop bij nota gegeven antwoord van den 19den Mei. De beide laatste stukken luiden aldus:

Aan Hunne Excellentien mijne heeren, den buitengewonen gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen, en den eersten secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de buitenlandsche zaken.

Londen, den 16 Mei 1833.

Bij eene nota van den 22 April, hebben Hunne Excellentien, mijne heeren de buitengewone gezant van Zijne Majesteit den koning der Franschen en de eerste secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de buitenlandsche zaken, den ondergeteekende, gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, de eer aangedaan van hem eenige bedenkingen over den inhoud van zijne nota van den 16 derzelfde maand mede te deelen.

De Nederlandsche regering, bezield door den wensch, om langs den kortsten weg het doel te bereiken en om zoo veel mogelijk alle verdere redekaveling te vermijden, had zich gevleid, dat het geenszins ingewikkelde oogmerk van de bijzondere zending des ondergeteekenden binnen eenige weinige dagen zou kunnen worden bereikt, en wel na het houden van eenige conferentien, waarin men zich bepalen zou, om datgene, waarover men telken keere zou zijn overeengekomen, op het papier te brengen. Van voorschriften in dezen geest voorzien, had de ondergeteekende na zijne aankomst de eer, om mondeling aan Hunne Excellentien de voorstellen van zijn hof uiteen te zetten, en om aan dezelve een ontwerp van overeenkomst aan te bieden, in de hoop van de verschillende artikelen daarvan, na een mondeling onderhoud, achtervolgens te zien vaststellen. Die verwachting werd niet vervuld. Op het verlangen Hunner Excellentien, bood hij dezelve eene nota aan, waarin echter slechts de inzending van het ontwerp vermeld werd. Toen met de nota van den 2 April eene redewisseling bij geschrifte geopend was geworden, was het hem niet geoorloofd, zich aan de deelneming daarvan te onttrekken, en de laatste nota van Hunne Exc., van den 22 April, vereischt een nieuw antwoord van de zijde des ondergeteekenden, te meer daar Hunne Exc. hem niet in de mogelijkheid hebben geplaatst, om zijne nota van den 16 April mondeling nader toe te lichten. Terwijl hij zich thans van deze taak kwijt, zal hij trachten, om een onvermijdelijk geworden beredenering binnen de naauwst mogelijke grenzen te beperken.

De Nederlandsche regering kan zich-zelve niet verklaren, hoe eene vrije natie het verlof van anderen noodig zou kunnen hebben, om oorlog te voeren of vrede te sluiten; noch ook, wat, bij de vooronderstelling, dat de verpligtingen van het hof van 's Gravenhage gedurende en na den wapenstilstand dezelfde zouden zijn geweest, *en* de in 1831 gesloten wapenstilstand *en* deszelfs door de mogendheden zelve uitgelokte verlenging, *en* de inlichtingen, weinige dagen vóór deszelfs ten einde loopen, nopens den duur van de staking der vijandelijkheden gevraagd, zouden hebben beteekend.

Indien de vijf mogendheden, wordt in de nota van den 22 April gezegd, het in de maand October 1831 noodeloos hebben geacht, om van de Nederlandsche regering te vorderen, dat zij zich tot eenen hernieuwden en onbepaalden wapenstilstand verbond, dan was daarvan de reden, dat zij gevoelden, dat het van dezelve afhing, om door eene verklaring den duur daarvan te verlengen, of de schending daarvan door de wapenen te wreken.

Het hof van 's Gravenhage meent te dezen aanzien een verschillend gevoelen te moeten koesteren.

Het schrijft het op dat tijdstip door de vijf mogendheden gehouden gedrag aan derzelver zedelijke overtuiging toe, dat Holland de vijandelijkheden niet zou hervatten; eene overtuiging, die door de gebeurtenissen is geregtvaardigd, alsmede aan derzelver eerbied voor het regt der volken, hetwelk niet toelaat, dat men van eenen onafhankelijken staat iets gebiedend eischt.

Het getuigt ongetwijfeld van vriendschappelijker en vredelievender bedoelingen, wanneer men zich door middel van eene wederkeerige toestemming tracht te verstaan, dan wanneer men aankondigt, dat de schending van den wapenstilstand als eene daad van vijandelijkheid tegen de beide mogendheden zal worden beschouwd; maar na het oogenblik dat zij dat alternatief in eene officiele nota vermeld vindt, tracht de Nederlandsche regering te vergeefs te ontdekken, waar het onderscheid ligt.

Volgens de nota van den 22 April, zou het laatste voorstel des ondergeteekenden, ten aanzien van het ophouden der vijandelijkheden, nog meer aan tegenwerpingen onderhevig zijn, dan datgene, hetwelk daaraan was voorafgegaan. Intusschen volgt uit den brief van graaf Grey, van den 11 November 1832, dat het door den ondergeteekenden voorgestelde overeenkomstig was met de omstandigheden en met datgene, wat door de beide mogendheden gevorderd werd. Bij dien brief wend, als de voorwaarde, die aan de nadere onderhandelingen moest voorafgaan, eeniglijk de overgave van het kasteel van Antwerpen en deszelfs onderhoorigheden aangewezen, en daarbij wordt van geen ander zekerheidsplan melding gemaakt, dan van datgene, hetwelk bij nota's der legatien van Frankrijk en Groot-Brittannie te 's Gravenhage, van den 29 October, welke bij uitsluiting omtrent die overgave handelden, werd gevraagd. En zou dan het destijds voldoend geachte pand zijne waarde verloren hebben, sedert het in de handen der Belgen is overgegaan? Volgens de nota van den 22 April zou het niet in aanmerking komen, om aan den koning in het afgetrokkene het regt tot het hervatten der vijandelijkheden te betwisten. Maar zulk een gezegde schijnt dan ook het regt van vrede of oorlog, hetwelk elke onafhankelijke staat bezit en hetwelk van een louter afgetrokken denkbeeld te eenenmale verschilt, tot eene ijdele theorie, zonder toepassing en zonder wezenlijkheid, te beperken.

Wat de erkenning der onzijdigheid van Belgie betreft, deze behoort, uit haren aard, tot het definitief verdrag, en zou, in de voorloopige overeenkomst, naast de bepaling, betrekkelijk eene staking der vijandelijkheden geplaatst, slechts eene overtollige herhaling opleveren.

De vergelijking tusschen Lillo en Liefkenshoek aan den eenen kant, en die gedeelten van Limburg en Luxemburg, welke bestemd zijn om aan den koning te verblijven en die voortdurend door de Belgen zouden worden bezet, aan den anderen kant gemaakt, brengt hare eigene wederlegging met zich. Even zoo is het met de tegenstrijdigheid, die er zou bestaan tusschen eene verwaarborging van grondgebied en eene militaire schikking op een bepaald punt, waarbij men geenszins ten doel heeft om de stellingen van eene der partijen te verzwakken, maar eeniglijk om botsingen tusschen de wederzijdsche krijgsbenden voor te komen.

Het bezetten van bijna geheel de provincie Limburg, door de Belgische troepen, maakt het blijkbaar onvermijdelijk, om nopens de vrije gemeenschap met Maastricht bepalingen vast te stellen; maar dezelfde omstandigheid is oorzaak, dat de handelgemeenschap door Maastricht voor de Belgen onverschillig is, daar zij die toch op zoo vele andere punten boven en beneden de vesting vrij hebben, en onder zulk eenen staat van zaken de formaliteiten, die bij het gebruik van den weg door eene sterke plaats heen, onvermijdelijk zijn, voor het tegenwoordige alle waarde aan dien weg benemen.

Bij zijne nota van den 16 April verklaarde de ondergeteekende zich voor het eerste alternatief, hetwelk in die van den 2 was voorgesteld, en nam, voor de redactie van het 6de artikel, de eigene bewoordingen van Hunne Excellentien aan. Van dat oogenblik zou eene behandeling van hetgeen tot het definitief verdrag behoorde, in plaats van de onderhandelingen te bespoedigen, zonder reden het sluiten der voorloopige overeenkomst van ingewikkelder aard hebben doen worden. De te 's Gravenhage gevolgde gang schijnt alzoo regelmatig te zijn geweest. Het Nederlandsche kabinet wenscht niets vuriger dan de meest spoedige sluiting van het definitief verdrag met de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, en de ondergeteekende is gemagtigd om te verklaren, dat de daartoe noodige openingen, de tot de onderhandelingen betrekkelijke cijfers daaronder begrepen, zoodra de vijf mogendheden vereenigd zullen zijn, door de Nederlandsche regering te berde zullen worden gebragt.

De waardigheid der Nederlandsche regering verbiedt haar, om op de aanmerking te antwoorden, dat het nopens het laatste gedeelte der nota van den 2 April, bewaarde stilzwijgen slechts al te veel reden geeft tot de vrees, dat zij steeds elken afdoenden en regtstreekschen stap, die de geschillen met Belgie ten einde zou brengen, wenscht te vermijden. Steunende op hare regtmatigheid van hare handelingen, laat zij met kalmte aan de vreemde mogendheden de bevoegdheid over, om den graad van vertrouwen te bepalen, dien zij meenen jegens haar te moeten aan den dag leggen.

Door hetgeen vooraf gaat, meent de ondergeteekende de ophelderingen, welke de nota von 22 April vereischte, gegeven te hebben.

Thans tot het praktisch gedeelte der onderhandeling overgaande, heeft hij de eer voor te stellen, om de artikelen 3 en 4 in één enkel te begrijpen, hetwelk op de volgende wijs zou worden opgesteld:

» Zoo lang de betrekkingen tusschen Holland en Belgie niet door een
» definitief verdrag geregeld zullen zijn, verbindt Zijne Nederlandsche
» Majesteit zich, om de vijandelijkheden tegen Belgie niet te hervatten en
» de vaart op de Schelde geheel vrij te laten.

De ondergeteekende vleit zich, dat het, na de tegenwoordige openingen, gemakkelijk zal worden bevonden, zich over de voorloopige overeenkomst te verstaan; en hij neemt deze gelegenheid waar, enz.

(get.) S. Dedel.

Aan Zijne Excellentie den heer Dedel, enz.

Londen, den 19 Mei 1833.

De ondergeteekenden, buitengewoon gezant van Zijne Majesteit den koning der Franschen, en eersten secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de buitenlandsche zaken, beijveren zich om, terwijl zij aan Zijne Excellentie den heer *Dedel*, gevolmagtigde van Zijne Majesteit den koning der Nederlanden, groothertog van Luxemburg, de ontvangst berigten der nota, die hij hun de eer heeft aangedaan, hun den 16 dezer maand toe te zenden, hem de voldoening uit te drukken, die zij hebben ondervonden van te zien, dat die nota ophelderingen van de Nederlandsche regering behelsde, die eindelijk de hoop geven van tot de sluiting eener voorloopige overeenkomst te geraken.

De ondergeteekenden, door deze hoop geleid, zullen bij het eerste gedeelte der nota van den 16 Mei niet stilstaan. Zulks zou toch alleen tot eenen pennestrijd aanleiding geven, die geen nut zou hebben, omdat hij op den uitslag der onderhandelingen geen regtstreekschen invloed zou uitoefenen, en aan den anderen kant niet zonder ongelegenheid zou zijn, indien daardoor de redetwist over feiten vernieuwd werd, welke men voortaan der vergetelheid moet wijden.

Het is om deze reden, dat de ondergeteekenden zich thans bepalen tot de overhandiging aan Zijne Excellentie den heer *Dedel*, van een ontwerp van overeenkomst, hetwelk volgens zijne laatste voorstellen is opgesteld, die de ondergeteekenden bereid zijn aan te nemen.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om aan Zijne Exc. den heer *Dedel* de verzekering hunner zeer bijzondere hoogachting te doen.

(Geteekend) Talleyrand. Palmerston.

Ten gevolge dezer onderhandeling is op den 21ste Mei jl. te Londen, tusschen Jonkheer *Salomon Dedel*, 's Konings gevolmagtigde, den Prins *de Talleyrand*, gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Franschen, en den burggraaf *Palmerston*, gevolmagtigde van Zijne Groot-Britannische Majesteit, gesloten eene conventie en uitleggend artikel, waarvan de ratificatien den 29sten Mei te Londen zijn uitgewisseld, en van welke de Koning mij gelast heeft een afschrift aan U Edel Mog. aan te bieden; zijnde dezelve van den volgenden inhoud: *(zie ons laatstvorig nommer.)*

Dit staatsstuk, Edel Mogende Heeren! heft de maatregelen op, sedert november also Frankrijk en Groot-Brittannie tegen Nederland aangewend; het bepaalt tevens, dat er eene uitnoodiging zal geschieden aan de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland, om mede te werken tot de definitive onderhandeling; en er bestaat te meer grond om te verwachten, dat Nederland aldus eerlang eene eindelijke schikking op billijke voorwaarden zal zien tot stand komen, naardien de regering redenen heeft om te vertrouwen, dat deze uitnoodiging gunstig zal worden opgenomen."

De minister geëindigd hebbende, zegt de voorzitter, dat hij zijne Exc. den minister verzocht, om namens de aanwezige leden bij Z. M. wel de tolk hunner erkentelijkheid te willen zijn over de gedane gewigtige mededeeling. Hij voegde er den wensch bij, dat het gesloten traktaat door dat van een eindverdrag spoedig mogt worden achtervolgd, naar hetwelk aller wenschen zich uitstrekken! dat daarin Koning en Volk de belooning mogen vinden voor de edele volharding, tot heden aan den dag gelegd, voor de offers bij offers aangebragt tot verdediging van den ons dierbaren geboortegrond; dat daardoor de staatsman, in de vergadering tegenwoordig, het zegel der bestendiging op zijne onvermoeide pogingen moge zien drukken, en dat hij, met allen, welke met hem ten algemeenen nutte zijn werkzaam geweest, in de erkentelijkheid van tijdgenoot en nakomeling mogen deelen!

Daarop geeft de minister de medegedeelde stukken aan den voorzitter over. En hiermede aan het oogmerk der bijeenkomst voldaan zijnde wordt de zitting opgeheven.

— Eergisteren morgen heeft H. K. K. H. de Prinses *van Oranje* hare reis naar Duitschland ondernomen. Gisteren hebben Prins *Alexander* en Prinses *Sophia* deze residentie verlaten en zich naar Tilburg begeven; waar laatstgemelde in het Logement *de gouden Zwaan* is afgestapt; terwijl Z. K. H. Prins *Frederik Hendrik* naar Helvoet is vertrokken, en, naar men verzekert, van daar naar de Middellandsche zee.

— Op morgen, den 4den dezer, zullen de troepen der 1ste divisie het kamp van Rijen, gelijk die van de reserve-divisie dat van Oirschot, gaan betrekken. In onze stad is het in de vorige week zeer levendig geweest met het aankomen en naar de kampplaats transporteren van de tenten en eene menigte andere kampements-behoeften. Verscheiden onzer ingezetenen hebben zich even als vorige jaren met eene tent in het kamp nedergezet, en naar wij vernemen is het aantal dezer laatsten dit jaar zoo groot, dat nog vele aanzoeken om eene plaats in het kamp van de hand zijn moeten gewezen worden.

— Men verzekert dat onze in Frankrijk gevangen krijgslieden eerlang met schepen van Duinkerken naar Rotterdam zullen worden overgevoerd, in welke laatste plaats alreeds, naar men wil, toebereidselen tot derzelver ontvangst wordt gemaakt. Dezelve hebben, gelijk wij reeds uit het Rijssels blad *le Nord* gemeld hebben, van de fransche regering bevel bekomen zich voor de reis gereed te houden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den Junij.

De thans ten einde geloopen verkiezingen voor eene nieuwe kamer van afgevaardigden hebben, naar het vrij algemeen gevoelen, immers voor zooveel het staatkundige betreft, over 't geheel geene zoodanige wijziging in den geest der kamer aangebragt, dat het ministerie van achteren reden zou hebben om zich over den gedanen stap der ontbinding te verheugen. Volgens eene berekening naar het getal stemmen, in *l'Emancipation*, die voor een der half officiele organen van het bewind wordt gehouden, vervat, zijn van de 28 leden, die in de beslissende zitting van 3 April de zijde van het ministerie kozen, 25 op nieuw benoemd, en van de 44 leden der oppositie, 33 weder ingekozen, kunnende dit getal door herkiezing voor een paar dubbel gekozen leden tot 35 komen; voorts waren van de in opgemelde zitting van 3 April niet tegenwoordig geweest zijnde leden, 9 verwijderd, waarvan 4 gewoonlijk met de oppositie en 5 met het ministerie stemden. Het ministerieel verlies kon alzoo op 8, dat der oppositie op 14 leden gerekend worden; nu waren er 22 nieuwe leden gekozen, en, naar gissing, de helft daarvan tot de zijde dergenen brengende die den 3den April tegen het ministerie stemden, zoo was er dus met de daad in de wederzijdsche gesteldheid van de beide genoemde partijen weinig verandering gekomen en het bijgevolg te betreuren, dat de ontbinding had plaats gehad. Naar men wil verzekeren, zou het ministerie dan ook, na den uitslag der verkiezingen in de groote steden, welke nog al vrij gunstig voor de liberalen uitgevallen zijn, met eenet over zijne gesteldheid hebben nagedacht; gevoelen, dat de twijfelachtige herkiezing van twee van derzelver voornaamste leden met eene nederlaag door hen geleden gelijk stond, en de ministers bovendien verschrikt zijn geworden over de houding der katholijken, die door middel van hun orgaan, *l'Union*, ronduit verklaren, dat er nimmer eene vereeniging tusschen hen en de bewindslieden bestaan had.

Te Luik heeft de benoeming van den heer *Behr*, in weerwil hij het vereischt getal stemmen niet voor zich had, aanleiding gegeven tot eene protestatie van de zijde der kiezers, bij welke gelegenheid eenige ongeregeldheden schijnen gepleegd te zijn.

ANTWERPEN, den 2den Junij.

Men zegt dat het handelvaartuig *Antonius*, kapitein *Lange*, van Ostende te Vlissingen gekomen, eergisteren aldaar niet was toegelaten geworden, uithoofde de admiraal *Gobius* het bevel om de *belgische* schepen te laten opvaren nog niet ontvangen had; hetzelve is naar Ostende wedergekeerd om er de opening van de Schelde af te wachten. Verscheiden belgische en fransche vaartuigen maken zich gereed om van Ostende naar Antwerpen te varen. *(Journal d'Anvers.)*

— Behalve de aanvallen op de witte hoeden, is de rust onzer stad, sedert drie dagen volstrekt niet gestoord geworden; maar met bevreemding en angst vraagt men zich af, welke oorzaak de arrestatien verhinderd heeft van ellendelingen, die zich in de moorddadige tooneelen van den 21sten ll. onderscheiden hebben.

(Journal du Commerce d'Anvers.)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 31sten Mei.

Bij de voordragt van het budget voor het ministerie van justitie is het gouvernement dit jaar andermaal terug gekomen op de bezuiniging, welke de kamer van afgevaardigden in de beide vorige zittingen op de bezoldiging der hooge regterlijke ambtenaren had ingevoerd. Zulks heeft gisteren tot eene vrij levendige discussie aanleiding gegeven, waarbij echter de kommissie van onderzoek en de heer *Dupin* de zijde van het bestuur hebben gekozen, en de meerderheid zich ook in dien geest heeft verklaard. De overige artikelen van hetzelve budget zijn zonder beraadslaging aangenomen. Men verzekert dat het voornemen is de tegenwoordige zitting tusschen den 16den en 20sten Junij te sluiten. De koning zoude zulks in persoon verrigten en zich onmiddelijk daarna voor eenigen tijd naar het kasteel van Eu begeven, waar ook de heer *de Talleyrand* en eenige andere staatslieden gewacht worden.

— Door het ministerie van marine zal eerstdaags een buitengewoon krediet van 7 millioenen, voor de kosten der expeditie naar de Levant worden aangevraagd. Ofschoon volgens de laatste berigten de vrede nagenoeg geteekend zoude zijn, gaat men echter in de onderscheiden havens, met name te Brest en Toulon, met de uitrusting van schepen voort.

— De Sardinische dagbladen vermelden dat de Beij van Tunis, voor de beleediging der Sardinische vlag aangedaan, eene volledige genoegdoening heeft toegezegd, zoodat de togt tegen dezen roofstaat geen voortgang zoude hebben.

Dezelfde dagbladen leveren thans eenige bijzonderheden omtrent de zamenzwering die onlangs in Savoijen en Piemont ontdekt werd. Het schijnt dat dezelve eene geheele omverwerping der maatschappelijke orde ten doel had, en dat men zich vooral bij de onderofficieren van het leger eenen vrij talrijken aanhang had weten te [illegible] was, heeft men getracht het kruidhuis, dat zeer in de nabijheid der kazerne moet liggen, te doen springen, en reeds werkelijk had men in den muur van dit gebouw een doortogt gemaakt, toen de toeleg ontdekt werd. Te Turin was het voornemen de stad op onderscheidene plaatsen in brand te steken, en te midden der verwarring het gouvernement te verdrijven. Het regterlijk onderzoek leidt dagelijks tot nieuwe ontdekkingen; en duidt meer en meer aan, dat niet alleen deze zamenzwering met het buitenland in verband stond, maar dat ook de middelen, welke tot de uitvoering en uitvoering moesten, [illegible] door de Parijsche propagande zijn verstrekt.

— Van Madrid schrijft men onder dagteekening van den 20sten dezer dat de Infant don *Sebastiaan* reeds drie dagen te voren uit Portugal was terug gekeerd; doch dat don *Carlos* met zijn gezin zich steeds op het koninklijk lustslot van Mafra bevond. Sir *Stratford Canning* wordt eerstdaags aldaar gewacht.

— De fondsen waren heden (31 Mei) genoteerd: de 5 pCt. kont. 103,60; op tijd 103,75; de 3 pCt. kont. 79,65, op tijd 79,55; Nap. renten kont. [illegible], op tijd 93,50; Sp. perpet. kont. en op tijd 70⅞; 3 pCt. 46⅞, Cortes 16.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 31sten Mei.

De tweede kamer der Wurtembergsche Stenden heeft op den 26sten dezer het adres van antwoord aan den Koning overhandigd. Hetzelve begint met eene levendige betuiging van dankbaarheid, zoo voor de spoedige bijeenroeping der tegenwoordige stenden, als voor de bereidwilligheid, waarmede de bezwaren der vertegenwoordiging over sommige onderwerpen van inwendig bestuur, door belangrijke voordragten zijn te gemoet gekomen. Voorts wordt de noodzakelijkheid erkend om in de behoeften der schatkist voor de drie volgende jaren door finantiele wetten te voorzien, welke naar men vertrouwt eenige verligting aan de natie zullen geven. » Met Uwe Majesteit, vervolgt men, beschouwen wij de naauwkeurige uitvoering en handhaving der grondwet als de eenige zekere weg, waardoor de invloed eener algemeene beweging wordt te keer gegaan, en het regt, het volksgeluk, de orde en eendragt kunnen blijven bestaan. In het verbond met het volk aangegaan heeft Uwe Majesteit zelf die grondwet, tegen alle willekeur, van welke zijde die ook komen mogt, gewaarborgd. Terugziende op eene ondervinding van zeventien jaren zijn wij ten volle overtuigd dat U. M. steeds het geluk des volks voor oogen hebt. Nimmer zal men aan die bedoeling twijfelen, noch ook den heilzamen invloed vergeten, van zoo vele inrigtingen, waarmede ons vaderland andere staten is voorgegaan. De verwachting die U. M. van den geest onzer werkzaamheden hebt geopenbaard, beantwoordt volkomen aan de gezindheid, die wij ons alle bewust zijn."

De Koning heeft deze toespraak met korte woorden beantwoord, waarbij op nieuw wordt te kennen gegeven, dat ook het bestuur de geheele uitvoering en handhaving der grondwet als het eenige en beproefde middel beschouwd, om de pogingen der zoodanige te verijdelen, die het vertrouwen des volks trachten te verzwakken en de overeenstemming met de stenden te storen. » Laat mij het geloof behouden, dus eindigde de Koning, dat ik ook in dit belangrijk tijdperk, mijner tot heden onder Gods zegen gelukkige regering, op de genegenheid en den goeden geest der kamer van afgevaardigden inderdaad kan rekenen."

In de zitting van den 28sten is eene koninklijke ordonnantie voorgelezen, waarbij de vrijheer *v. Gaisberg* tot voorzitter werd benoemd.

— Berigten uit Berlijn van den 28sten Mei houden, dat de kabinets-order, waarbij aan pruissische onderdanen het bezoek van vreemde hoogescholen verboden wordt, thans bekend is gemaakt; dezelve is van den 20sten gedagteekend. Daarbij wordt onder anderen bepaald, dat de studenten, die zich thans op vreemde akademien bevinden, binnen een half jaar van daar terug moeten keeren; degenen, welke te Erlangen, Heidelberg en Wurtzburg studeren, moeten zonder verwijl die hoogescholen verlaten; slechts bij wijze van uitzondering zal aan enkele studenten de vrijheid worden vergund zich naar elders tot volbrenging hunner letteroefeningen te begeven. Wie tegen dit verbod handelt, zal nimmer met een ambt worden begiftigd en ook niet de betrekking van geneesheer mogen uitoefenen. In deze kabinets-order leest men onder anderen: » De strafbare gebeurtenis te Frankfort heeft buiten twijfel gesteld, dat eene rustverstorende factie op de onervarenheid der studerende jeugd verderfelijk werkt, en dat zij zich als werktuig van strafbare ontwerpen laat gebruiken." In aanmerking daarvan had de koning zich genoodzaakt gezien de verordening van 15 April 1810, waarbij het bezoeken van buitenlandsche universiteiten wordt toegestaan, in te trekken, tot dat de duitsche bondsvergadering zich over eenen maatregel zou vereenigd hebben om het gemeenschappelijk vaderland voor de gevaren eens toestands te verzekeren, die eenen zoodanigen aanslag mogelijk gemaakt en de regeringen de bijzondere verpligting opgelegd had, om de studerende jeugd van alle deelneming aan dusdanige misdrijven te vrijwaren.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 1sten Junij.

Bij een bevel in rade, van den 29 dezer, is, ten gevolge der ratificatie van het voorloopig verdrag door Z. M. den Koning der Nederlanden, herroepen het besluit van den 6 November ll., waarbij het embargo op de Nederlandsche schepen was gelegd, en waarbij aan Zijner Majesteits schepen van oorlog was gelast, al de koopvaardij en oorlogschepen onder Nederlandsche vlag aan te houden en op te brengen; en is tevens aan alle zoodanige schepen, welke zich thans in de Engelsche havens bevinden, vergund, met derzelver ladingen, naar de plaats van derzelver bestemming te vertrekken. Verder is door de admiraliteit bevel gegeven, om het vereenigd eskader, dat tegen Holland de dwangmaatregelen heeft helpen uitvoeren, te ontbinden. Eene Engelsche oorlogsloep is naar de Noordzee gezonden, om de kruissende schepen terug te roepen.

— De hertog van Orleans heeft voor twee dagen het vereenigde eskader, ter reede van Duins bezocht en is aldaar met de meeste onderscheiding ontvangen. Des avonds is Z. K. H. naar Douvres vertrokken en zal aldaar een paar dagen verblijven, om het kasteel, de vestingwerken, en omstreken te bezien.

— De beraadslaging over de afschaffing der slavernij in de West-Indische kolonien hebben in het huis der gemeenten een aanvang genomen. Vrij algemeen schijnt de overtuiging te zijn, dat deze maatregel noodzakelijk is, en het verschil van gevoelen bepaalt zich alzoo tot de vraag of dezelve onmiddelijk kan worden ten uitvoer gelegd, dan wel of men de bezwaren aan eene vrijlating verbonden, door trapsgewijze te verleenen voorregten, behoort te vermijden. Door eenige leden is daarentegen de bedenking geopperd dat de beslissing van deze niet van het parlement konde uitgaan, dat de kolonien wier inwendige belangen door hunne bijzondere wetgevende vergaderingen worden geregeld, het regt hadden om ook over deze zaak, met kennis van plaatselijke omstandigheden, uitspraak te doen. Op geen dezer voorstellingen, welke tot een aantal verschillende amendementen hebben aanleiding gegeven, is tot nu toe een besluit gevallen.

Voorts heeft lord *Althorp* in de zitting van gisteren aan het lagerhuis medegedeeld, den uitslag der onderhandeling die met de directie der engelsche bank over de vernieuwing van het charter gevoerd zijn, en dien ten gevolge een voorstel ter tafel gebragt. De voornaamste bepalingen dezer nieuwe vergunning zouden zijn; dat het octrooi der bank voor den tijd van 21 jaren werd vernieuwd, zoodanig echter dat het gouvernement na verloop van 10 jaren de bevoegdheid zoude hebben, om hetzelve tegen het einde van het elfde jaar op te zeggen; dat noch in de hoofdstad, noch binnen eenen kring van 65 mijlen in den omtrek derzelve, eenige andere bank zoude kunnen gevestigd worden, immers voor zoo ver dezelve meer dan zes deelhebbers telde, terwijl buiten dien kring zulks geheel vrij zoude zijn; dat de banknooten voortdurend als gereed geld zouden moeten worden aangenomen, behalven bij de bank zelve; dat de wissels die op niet meer dan drie maanden getrokken zijn, niet aan de gewone bepalingen omtrent den intrest zullen zijn onderworpen; dat wekelijks aan het gouvernement een naauwkeurig verslag van den staat der bank zal worden overgegeven, en met het eind van elke drie maanden openbaar gemaakt; dat de schuld van het gouvernement aan de bank in den loop van dit jaar met een vierde gedeelte zoude verminderd worden, en daarenboven van de som, die door de bank jaarlijks genoten wordt voor de diensten aan de schatkist bewezen, 120,000 ponden zal worden afgetrokken. Het gouvernement eindelijk behoudt zich voor om door een afzonderlijk voorstel, de kleinere banken in de provincien te regelen. De discussien over dit onderwerp zullen aanstaande maandag worden voortgezet.

— Berigten van Rio Janeiro van den 15den April ontvangen, vermelden dat in de provincie Minas Geraes, alwaar de rijkste mijnen gelegen zijn, een opstand was uitgebroken, ten gevolge waarvan de gemeenschap was gestremd. Het gouvernement had onmiddelijk de inwoners dier provincie voor oproerlingen verklaard, en andere maatregelen genomen, doch zulks belette niet dat zulks voor 't oogenblik eene merkbare bezorgdheid gaf.

— Gisteren stonden de gec. $89\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$, Ned. 5 pCt. 89 à $89\frac{1}{4}$; $2\frac{1}{2}$ pCt. 49.

ERRATA.

In ons vorig nommer is in de *Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen*, onder het artikel Frankrijk, eene drukfout ingeslopen; zijnde aldaar een Handschrift van den spiegel der behoudenis verkeerdelijk opgegeven, als te Parijs verkocht voor 1,501 fr., in plaats van voor 1,901 fr.

*** Mijne geliefde Echtgenoot H. H U IJ Z E R S, verlôste heden zeer voorspoedig van een' *Z O O N.*

G. M O O L E N B E R G H.

BREDA, den 2den Junij 1833.

*** De ondergeteekende heeft de eer zijne geëerde Begunstigers te berigten, dat hij thans ontvangen heeft, een schoon Assortiment *Gesatineerd* en *Ongesatineerd* M E U B E L-P A P I E R, met *Gefloeteerde* en *Ongefloeteerde* R A N D E N, naar den laatsten smaak, S C H O O R S T E E N-S T U K K E N, enz.; alsmede twee nieuw uitgekomen Modellen van V R O U W E N - C O R S E T T E N, welke zeer net kleeden, voor de laatst uitgekomene Kleederdracht en wat verder tot zijne Winkel behoort, bij adressen breeder op te geven. Hij verzoekt de gunst en aanbeveling van het geëerd Publiek.

BREDA, 2 Junij 1833.

D. H. L E I C K E R I N G.

S T O O M - J A G T

PRINSES MARIANNE,

van *MIDDELBURG* naar *ROTTERDAM*,

Junij 1833.

Van *Middelburg.*				Van *Rotterdam.*			
Vrijdag den	7,	's morg. 8	uur	Woensdag den	5,	's morg. $5\frac{1}{2}$	uur.
Zondag	» 9	» $3\frac{1}{2}$	»	Zaturdag	» 8	» 8	»
Dingsdag	» 11	» 5	»	Maandag	» 10	» $9\frac{1}{2}$	»

*** Bij de Boekhandelaars J O H. N O M A N & Z O O N, te *Zalt-Bommel*, is van de Pers gekomen en alom aan de H. H. Inteekenaren verzonden:

Het 6de Deel van M A R T I N E T, *Beschrijving der Nederlanden*, met fraaije kaarten en platen.

Waarmede dit belangrijk werk kompleet is.

Enkele komplete Exemplaren zijn hiervan nog te bekomen, de 6 Deelen . . . . à *f* 10,80.

idem op Velijn Papier . . . . à » 15,00.

*** De Heeren Boekhandelaren worden verzocht vóór den 10den dezer maand op te geven, de Inteekenaren die zij bekomen hebben op het werk getiteld:

V E R H A A L van de B E L E G E R I N G der C I-T A D E L van *A N T W E R P E N*, *door het Fransche Leger in December* 1832, met kaarten, plaat en bijlagen, welk werk volgens berigt, uitgegeven zal worden, door de Boekhandelaren

J O H. N O M A N & Z O O N.

ZALT-BOMMEL, 1 Junij 1833.

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.